

жълтитѣ петна, като континентъ, а трети — тъмно-зеленитѣ — като морета. Има учени, които дори сж почнали да чертаятъ карти на Марсъ, и смѣтатъ свѣтлитѣ ивици (ленти) върху Марсъ като изкуствени канали за напояване, направени много естествено отъ мислящи и образовани сжщества.

Много време и срѣдства сж похарчени досега, за да се докаже, че на Марсъ има животъ. Нѣкои дори настояватъ, че Марсъ изпраща отъ време на време сигнали къмъ земята, които ние не можемъ да разберемъ. Съ това тѣ искатъ да докажатъ, че на Марсъ живѣятъ сжщества, които сж по-културни и много по-напредъ въ техниката, отколкото жителитѣ на Земята.

Точната наука не дава положителенъ отговоръ на въпроса, има ли животъ на Марсъ, или не. Англичанинътъ Х. Г. Уелсъ е написалъ една крайно интересна книга по тоя въпросъ. Тя се казва „Войната между два свѣта“. Въ нея той описва Марсовитѣ люди и тѣхната прехрана, тъй както той си ги представя. Благодарение на това, че атмосферата на Марсъ има много малко вода, тамъ не се образуватъ облаци. Слънчевитѣ лъчи проникватъ навсѣкжде и не позволяватъ да се развиватъ, както на Земята, бактерии и микроби. Хората на Марсъ споредъ Уелса, се състоятъ отъ трупъ, глава, стомахъ и голѣми дихателни органи въ едно. Въмѣсто крака и ржце, той имъ поставя пипала, отъ които две предни, съ необикновено силенъ усѣтъ и гъвкавостъ. Студъ не сѣщали, но били много чувствителни къмъ свѣтлината. Храната имъ се състояла отъ тревисти растения, каквито земнитѣ жители не познаватъ. Сжщиятъ астрономъ предполага, че Марсовитѣ жители сж много интелигентни, и иматъ голѣми познания по техниката. Въ